

74.
per.
350.

õhuse, et wää pealik pidõ. Sa
wää. wakeras jonna. Alkuid üht,
kut aacati pulmade wäda chitama.
Pää enne puloni tulõ nea kolm
meest jonna järwe eare, kus pealik
mehe ää tappis. Näs iisid. Kalad
taage mehe luud konnõid käde.
Oakt täitfid kalad näggu. Tüne
nõustas kha luudale peale ning
kolmas puhus inge sisse. Aga
kus jõnnum. Taage jõnnum. Nüsti
jälle. Wähi tuli jõnnumega repliis.
Mees tänas jõnnum ning aacatase
koke kunninga linna minema.
Soantoda tüne moad läinõ mettes
ta: ellis-oma muudu wacora nää.
Su waka nõt muud jonna wib.
Ta mõtkõ küll kunninga linna
peale, aga wästu jänge! Jõis iska
ühõ kaha peal. Nüsti kää tangu
waka kotti-õs ole anam tagus
mette. Nüsti oli aji selge. Alkuid
kut pari jala koke kunninga
linna leikama. Parafas aacat
jõudis ta kunninga linna ning
kunninga tüwad tuurnistõis ta
lipu wõjans. Wää pealiku nõõfusa

fantä

351
Lää ja pettus tuli nüüd üles. 74. 351
Ta jõi jälle eest jonnaga muhelõnd
aga mees jõi kunninga wäisimekõs.
Ta elade koorjõugid seel alles.

5. Kolon noora.

Pisnes mees elas ühes oma oma
poija ning tütreaga. Kuidas- näi
jõnna elama oli jõnna, jõwa-õp
tea mette. Et küll. Näs elafid
seal, aga ämift tuli jõnnum ning
wõttis laste ema ää. Lapsid jähid
nüüd wafers lapse ja ää-õs tea
ulla tagjema mette, kus- näi piid
mirema wõi mis- näi piid tegema.
Näs ulõufid mees müüa ning
leitiid wõimars ühõ elu ma.
Näs lapsid jõnna elu jõi. Seal
oli ühes wana ää mees elama.
Ellis mees se oli jõwa-õp tea
jälle mette. Ta wõttis lapsid oma
juure elama ning ta juures rapsid
pois ja tüdruk jõeõõs irimettekõs.
Ühõ gorra jähi wana- mees aigend.
Ta tüdõis omal jõnna liji kalat
jõllõ-õarast kufus-õa polsi ja tüdruk
oma cete eie. Ellõleornatele anõidõ
ta ühõ wäge rätikus. Mees rätinud
olid mees jõctud. Ta ütles: Arge